

**αἰολικὸν (-ὸς) ἀναπαιστικὸν (ὸς) τρίμετρον (-ος) καταληκτικὸν (-ος) εἰς συλλαβὴν**

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1264-1277a. 2 (p. 209 Chantry) τὸ α' (v. 1264) ἀναπαιστικὴ αἰολικὴ στίχος ἑξάμετρος καταληκτικός.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1264-1267b. 4 sq. (p. 209 Chantry) τὸ α' (v. 1264) τρίμετρον (*scil.* ἀναπαιστικόν) καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ὃ καλεῖται αἰολικὸν διὰ τὸ ἴαμβον ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1284-1295a. 1 sq. (p. 213 Chantry) καὶ ταῦτα κῶλα ἐστὶν ἀναπαιστικά ι', ὧν τὸ α' (v. 1284 sq.) αἰολικὸς τρίμετρος καταληκτικός.  
[P.S.]